

Nr 21

Av herr Eriksson i Bäckmora, *angående tidpunkten för firande av Marie bebådelsedag.*

Genom Kungl. Maj:ts proposition och beslut av 1952 års riksdag kom Marie bebådelsedag att upphöra som fristående helgdag och i stället firas på en söndag — i regel femte söndagen i fastan. Riksdagens beslut innebar dessutom inrättandet av en ny hösthelgdag genom att allhelgonadagen firas på en lördag. Som motivering för denna kalenderreform åberopades främst, att helgdagarna borde jämnare fördelas under året samt att man borde minska den splittring av arbetsveckorna som vissa av de fristående helgdagarna medförde.

I samband med remissbehandlingen av förevarande proposition påtalades från flera håll olägenheten med en förflyttning av Marie bebådelsedag till en av söndagarna i fastan eftersom den på ett ogynnsamt sätt skulle sönderbryta den slutna serien av fastetidens söndagar och dess passionsstämning. Flera remissinstanser uttalade lämpligheten av att bebådelsedagen förlades till en lördag förslagsvis under tiden 22—28 mars.

Ett av de väsentliga skälen för att Kungl. Maj:t och riksdagen icke ansåg sig kunna biträda ett dylikt yrkande var den splittring av arbetsveckorna som skulle uppkomma för näringslivets del.

I dagens läge torde dessa skäl icke kunna åberopas med någon större styrka eftersom övergången till fria lördagar blir allt vanligare inom det svenska näringslivet. I dagens läge skulle det därför vara både önskvärt och möjligt med en återgång till firandet av Marie bebådelsedag som en fristående helgdag å den lördag som infaller under tiden den 22—28 mars eller, om denna lördag är påskafton, å lördagen före palmsöndagen.

Ur kyrklig, religiös och allmän-ideell uppfattning skulle en dylik återgång hälsas med tillfredsställelse, eftersom Marie bebådelsedag alltjämt i vida kretsar av vårt folk är en mycket kär högtid inför vars firningsämne man dröjer med andakt, men vars värde som kyrklig helgdag väsentligen minskades genom dagens indragning som fristående helgdag.

Med stöd av ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i helgdagsordningen, att Marie bebådelsedag firas som fristående helgdag å den lördag som infaller under tiden 22—28 mars eller, om denna lördag är påskafton, å lördagen före palmsöndagen.

Stockholm den 15 januari 1963

John Eriksson

i Bäckmora